

श्लक्ष्णाकजवः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ साधनेस्वीकरणे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दीर्घदर्शनादनागतनुसंधानात् ॥ ४६ ॥
 श्लक्ष्णामधुरसंभाषाज्ञातिबन्धुप्रियंवदाः ॥ कुलीनाः संमताः प्राज्ञाः सुखं प्राप्स्यंति पाण्डवाः ॥ ३० ॥ धर्मापेक्षीनरो नित्यं सर्वत्र लभते सुखं ॥ प्रेत्य भावे च कल्या
 णं प्रसादं प्रतिपद्यते ॥ ३१ ॥ अर्हस्ते वृथिवी भोक्तुं समर्थाः साधनेऽपि च ॥ तेषामपि समुद्रांतापि द्रुपैतामहीमही ॥ ३२ ॥ नियुज्यमानाः स्यास्यंति पाण्डवा धर्मव
 र्त्मानि ॥ संति मे ज्ञातयस्तातयेषां श्रोष्यंति पाण्डवाः ॥ ३३ ॥ शल्यस्य सोमदत्तस्य भीष्मस्य च महामनः ॥ द्रोणस्याथ विकर्णस्य बाल्हीकस्य रूपस्य च ॥ ३४ ॥ अ
 न्येषां चैव वृद्धानां भरतानां महात्मनां ॥ त्वदर्थं ब्रुवतां तात करिष्यंति वचोहिते ॥ ३५ ॥ कंवात्वं मन्यसे तेषां यस्तान् ब्रूयाद तो न्यथा ॥ कृष्णो न धर्मसंजत्यात्सर्वे ते हि
 तदन्वयाः ॥ ३६ ॥ मयापि चोक्तास्ते वीरावचनं धर्मसंहितं ॥ नान्यथा प्रकरिष्यंति धर्मात्मानो हि पाण्डवाः ॥ ३७ ॥ इत्यहं विलपन्सूतबहुशः पुत्रमुक्तवान् ॥ न च
 मे श्रुतवान्मूढो मन्ये कालस्य पर्ययं ॥ ३८ ॥ वकोदरार्जुनौ यत्र वृष्णि वीरश्च सात्यकिः ॥ उत्तमौजाश्च पांचाल्यो युधामन्युश्च दुर्योधनः ॥ ३९ ॥ धृष्टद्युम्नश्च दुर्योधनः शिखं
 डीचापराजितः ॥ अश्मकाः केकयाश्चैव क्षत्रधर्मा च सौमकिः ॥ ४० ॥ चैद्यश्च चेकितानश्च पुत्रः काश्यपश्च अभिभूः ॥ द्रौपदेया विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४१ ॥
 यमौ च पुरुषव्याघ्रौ मंत्री च मधुसूदनः ॥ कर्तानुजा तु युध्येत लोके स्मिन् वै जिजीविषुः ॥ ४२ ॥ दिव्यमखं विकुर्वाणा न्न स ह्यपरात्मनः ॥ अन्यो दुर्योधनात्कर्णा
 न्छुक्कुनेश्चापि सौबलात् ॥ ४३ ॥ दुःशासनश्चतुर्थानां नान्यं पश्चात्पि पंचमं ॥ येषामभीषु हस्तः स्याद्विष्वक्सेनो रथे स्थितः ॥ ४४ ॥ सन्नद्धश्चार्जुनो यो द्वातेषां
 नास्ति पराजयः ॥ तेषामथ विलापानां नायं दुर्योधनः स्मरेत् ॥ ४५ ॥ हतौ हि पुरुषव्याघ्रौ भीष्मद्रोणौ त्वमात्यवै ॥ तेषां विदुरवाक्यानामुक्तानां दीर्घदर्शनात् ॥
 ४६ ॥ दृष्ट्वा मां फलनिर्वात्तिमन्ये शोचंति पुत्रकाः ॥ सेनां दृष्ट्वा भिभूतां मे शैने नैव नार्जुने न च ॥ ४७ ॥ शून्यान्द्वारथोपस्थान्मन्ये शोचंति पुत्रकाः ॥ हिमात्ये य
 था कक्षं शृङ्खं वातेरितो महान् ॥ ४८ ॥ अग्निर्देहे तत्तासेनां मामिकां सधनं जयः ॥ आचक्ष्वमम तत्सर्वं कुशलोल्लासिसंजय ॥ ४९ ॥ यदुपाया तसायान्हे कृत्वा
 पार्थस्य किल्बिषं ॥ अभिमन्यौ हते तात कथमासीन्मनो हिवः ॥ ५० ॥ न जातु तस्य कर्मणि युधिगांडीवधन्वनः ॥ अपकृत्यमहता तसो दुःशस्यंति मामकाः ॥ ५१ ॥
 किनु दुर्योधनः कृत्यं कर्णः कृत्यं किमब्रवीत् ॥ दुःशासनः सौबलश्च तेषामेव गतेष्वपि ॥ ५२ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यथैवाजपायालययुमिति शेषः ॥ ५० ॥ महद्वत्यर्थं ॥ ५१ ॥ तेषां मध्ये ॥ ५२ ॥